

راهکارهایی برای شناسایی و دفع حمله منع سرویس توزیع شده (DDoS)

پرسشی که اغلب از سوی مدیران امنیتی و وب‌مسترها مطرح می‌شود این است که ما چه زمانی می‌توانیم متوجه شویم زیرساخت‌های شبکه یا سایت تحت سرپرستی ما گرفتار یک حمله منع سرویس توزیع شده قرار گرفته است؟ برخی از سازمان‌ها سعی می‌کنند برای مقابله با این حمله از نیروی انسانی کمک گرفته و به شکل روزانه یا حتی ساعتی زیرساخت‌های خود را تحت نظارت قرار دهند. با وجود این کارایی این تکنیک خیلی زیاد نیست. راهکار موثرتر دیگری که در این زمینه پیش روی شما قرار دارد به‌کارگیری سرویس‌های نظارتی قدرتمند است. سرویس‌هایی که به شکل خودکار و البته هوشمندانه منابع را مورد بررسی قرار دهند.

نظارت خودکار روی منابع به منظور شناسایی حملات منع سرویس توزیع شده به تیم امنیتی سازمان شما اجازه می‌دهد روی وظایف مهم‌تری متمرکز شده و اعلان‌های درست را در زمان مناسبی دریافت کنند. همچنین فراموش نکنید ابزارها و سرویس‌های نظارتی در اغلب موارد قادر هستند با ارائه راه‌حلهایی به مقابله با این حملات بپردازند. Arbor Networks که تقریباً 50 درصد سهام بازار را در زمینه ارائه راهکارهای محافظت در برابر حملات منع سرویس توزیع شده در اختیار دارد، Radware که یک مکانیزم حفاظتی در برابر انواع مختلفی از حملات DDoS را ارائه می‌کند و Fortinet که محصولات متنوعی در ارتباط با ایمن‌سازی زیرساخت‌های فناوری اطلاعات ارائه می‌کنند، از جمله این موارد هستند.

حمله منع سرویس توزیع شده چیست؟

به‌طور خلاصه، یک حمله منع سرویس توزیع شده یک حمله سیل‌آسا بوده که ترافیک افسارگسیخته‌ای را به سمت هاست یا سرور روانه می‌کند. یک هکر می‌تواند ترافیک سنگینی را ارسال کند تا به سرعت پهنای باند و منابع سرور از دسترس خارج شوند. در این حالت سرور دیگر قادر نیست به درخواست‌ها رسیدگی کند. در این حالت ممکن است سرور دچار مشکل شده یا پهنای باند برای پاسخ‌گویی به درخواست‌های معتبر مشتریان وب‌سرویس شما در دسترس نباشد. همان‌طور که ممکن است حدس زده باشید تا زمانی که حمله ادامه پیدا کند خدمات‌رسانی متوقف می‌شود که این حرف به معنای از دست دادن درآمدهای مالی شما از سرویسی است که آن‌را ارائه کرده‌اید. حملات منع سرویس توزیع شده برای هر کسب‌وکار آنلاینی ویرانگر بوده و در هر ساعت از شبانه‌روز ممکن است رخ دهند. در نتیجه مهم است که بدانید این حمله چگونه عمل می‌کند و چطور باید آن‌را در کوتاه‌ترین زمان متوقف کنید. در مدت زمان بروز چنین حملاتی شما با یک منبع حمله‌کننده واحد سروکار ندارید تا با فیلتر کردن آدرس آی‌پی هکر حمله را متوقف کنید. هکریهایی که حملات منع سرویس توزیع شده را پیاده‌سازی می‌کنند در ابتدا سامانه‌های کاربر را آلوده می‌کنند. این سامانه‌ها می‌توانند کامپیوترهای شخصی، سامانه‌های توکار یا دستگاه‌های اینترنت اشیا باشند. در ارتباط با دستگاه‌های توکار و اینترنت اشیا هکرها به‌طور مستقیم به میان‌افزاری که وظیفه کنترل دستگاه را عهده‌دار است حمله می‌کنند. در ادامه هکرها از یک سامانه متمرکز که وظیفه ارسال دستورات را بر عهده دارد استفاده می‌کنند.

سامانه‌ای که به ماشین‌های آلوده به بدافزار اعلام می‌دارد ترافیک را به سمت یک سایت ارسال کنند. شدت یک حمله به تعداد ماشین‌هایی که یک هکر موفق شده است آن‌ها را آلوده کند بستگی دارد. به‌طور معمول، تعداد این کامپیوترها ممکن است 1000 عدد یا حتی فراتر از 10 هزار دستگاه برود. مکانیزم به‌کار گرفته شده در حملات منع سرویس توزیع شده در اغلب موارد پیچیده است. به‌طور مثال هکرها می‌توانند درخواست‌های اتصال ناقص را ارسال کرده که این مکانیزم باعث به وجود آمدن حالت انتظار می‌شود. در این تکنیک به‌طور مرتب درخواست‌های جدیدی ارسال می‌شود. شما در حالت عادی می‌توانید میزان ترافیکی را که از بابت یک حمله قادر به دفع آن هستید، محاسبه کنید. به‌طور مثال، اگر ترافیک عادی شما برابر با 100 ارتباط ورودی در یک لحظه بوده و سرور در این وضعیت قادر است به فعالیت‌های خود ادامه دهد، به معنای آن است که به احتمال زیاد ارتباط 100 ماشین روی ترافیک شما تاثیرگذار نخواهد بود. با این حال در یک حمله منع سرویس توزیع شده هزاران اتصال مبتنی بر آدرس‌های آی‌پی مختلف در یک زمان به سرور حمله می‌کنند. اگر سرور نتواند در یک لحظه 10 هزار ارتباط را مدیریت کند، به معنای آن است که شما در برابر یک حمله منع سرویس توزیع شده آسیب‌پذیر خواهید بود. (شکل یک) به عبارت دقیق‌تر در یک لحظه ممکن است صدها یا هزاران ماشین (سرور، کامپیوترهای شخصی یا حتی دستگاه‌های موبایل) ترافیک خود را به سمت شما گسیل کنند. در عرض چند دقیقه عملکرد سایت کاهش پیدا کرده و منابع هدر می‌روند. در این حالت کاربران عادی موفق نخواهند شد به سایت شما دسترسی پیدا کنند.

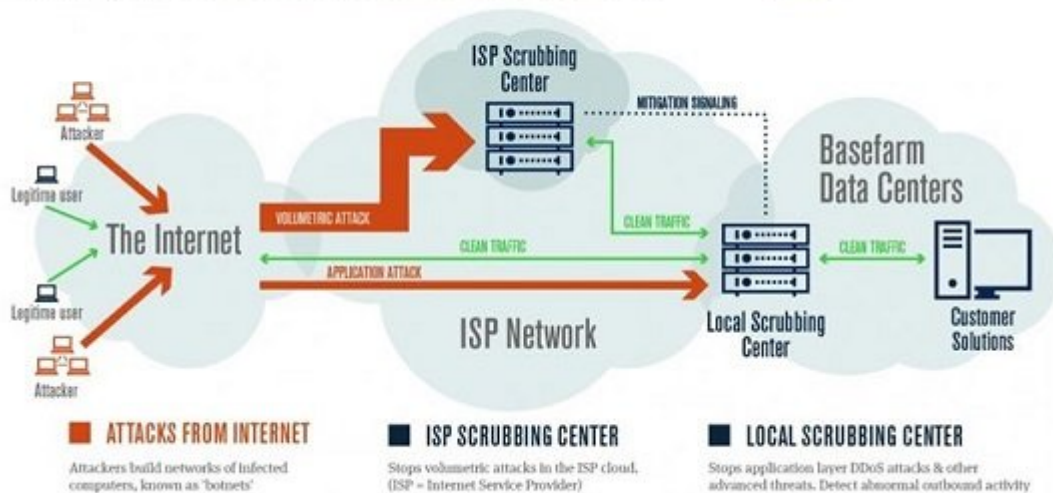
چگونه می‌توانیم اطلاع پیدا کنیم یک حمله منع سرویس توزیع شده رخ داده است؟

حملات منع سرویس توزیع شده از آن جهت بدترین نوع حملات به شمار می‌روند که بدون هیچ‌گونه هشدار از راه می‌رسند. در حالی که برخی از گروه‌های بزرگ هکری پیش از حمله هشدارهایی را ارسال می‌کنند، اما در اغلب موارد مهاجمان بدون هیچ‌گونه هشدار به سایت شما حمله می‌کنند. در این حالت شما تنها زمانی از این موضوع مطلع خواهید شد که مشتریان شکایت می‌کنند که مشکلی رخ داده و قادر نیستند به سایت شما دسترسی پیدا کنند. در ابتدا تصور نمی‌کنید یک حمله منع سرویس توزیع شده رخ داده است، در نتیجه فکر می‌کنید سرور یا هاست دچار مشکل شده‌اند. در ادامه سرور را بررسی کرده و یکسری آزمایش‌های اولیه انجام می‌دهید، اما فقط حجم بالایی از ترافیک را مشاهده می‌کنید که باعث شده به‌کارگیری منابع به حداکثر ظرفیت ممکن برسد. در ادامه به سراغ بررسی این موضوع می‌روید که آیا برنامه‌هایی در پس‌زمینه در حال اجرا هستند، اما بازهم هیچ نشانه‌ای از یک مشکل را پیدا نمی‌کنید. مدت زمانی که صرف درک این موضوع می‌کنید که یک حمله منع سرویس توزیع شده رخ داده و مدت زمانی که صرف کم کردن آسیب‌ها می‌کنید حداقل چند ساعت زمان خواهد برد. در این چند ساعت ارزشمند شما ممکن است ضرر مالی زیادی را متحمل شوید. در نتیجه هر چه سریع‌تر این حمله را تشخیص دهید میزان خسارت به بار آمده به حداقل می‌رسد.

راهنمای تشخیص حمله منع سرویس توزیع شده

موثرترین راهکار برای مقابله با یک حمله منع سرویس توزیع شده درست همان زمانی است که حمله آغاز شده است. در این‌جا چند سرنخ وجود دارد که نشان می‌دهند یک حمله منع سرویس توزیع شده رخ داده است. یک آدرس آی‌پی x درخواست را در مدت زمان y ثانیه ایجاد کرده است. سرور پیغام خطای 503 به معنای غیر قابل دسترس بودن سرور به دلیل ترافیک زیاد را نشان می‌دهد. زمان زندگی (TTL) سرنام $time\ to\ live$ روی یک درخواست پینگ به اتمام رسیده است. کارمندان از کندی سرعت گلایه دارند. و در نهایت گزارش‌های تحلیلی خبر از یک ترافیک بزرگ می‌دهند. بیشتر این نشانه‌ها می‌توانند از سوی یک سامانه هشداردهنده جمع‌آوری شده و از طریق یک ایمیل یا پیام برای مدیران ارسال شوند. سامانه هشداردهنده طراحی شده از سوی loggly از جمله راهکارهایی است که در این زمینه پیش روی سازمان‌ها قرار دارد. (شکل یک)

BASEFARM MULTI LAYER DDOS PROTECTION

ارسال درخواست‌های زیاد از طریق یک آدرس آی‌پی

شما به شکل موقت می‌توانید روتر را به گونه‌ای تنظیم کنید تا ترافیک مبتنی بر یکسری آدرس‌های آی‌پی خاص را به سمت مسیرهایی هدایت کند که وجود ندارند. این تکنیک در حقیقت آدرس‌های آی‌پی حمله کننده را به یک مسیر خالی که وجود ندارد هدایت کرده و اجازه نمی‌دهد روی عملکرد سرور تاثیرگذار باشند. راهکار ساده‌تری که پیش روی شما قرار دارد، این است که آدرس‌های آی‌پی غیرقانونی را مسدود کرده و به این شکل حمله را متوقف کنید. اما این روش مشکلی دارد. آدرس‌های آی‌پی منبع حمله کننده ممکن است گمراه کننده باشند.

تنظیم هشدارها از طریق دیوارهای آتش یا سامانه‌های تشخیص نفوذ نیز ممکن است پیچیده باشد. هرکدام ممکن است از ربات‌هایی که عملکرد عادی دارند برای فریب این سامانه‌ها استفاده کنند. به طور کلی، شما باید سامانه یا مکانیزم هشداردهنده را به گونه‌ای تنظیم کنید که هر زمان تعداد زیادی درخواست را از آدرس‌های آی‌پی دریافت کرد که همگی در یک محدوده قرار دارند و از قبل مشخص شده‌اند و درون یک پنجره یکسان دریافت می‌شوند را تشخیص داده و این موضوع را به شما اطلاع دهد. به احتمال زیاد به یک فهرست سفید از آدرس‌های متعبر نیاز دارید. به واسطه آنکه ربات گوگل موسوم به Googlebot با سرعت و نرخ بالایی فرآیند خزیدن را انجام می‌دهد. در نتیجه اگر این فهرست را در اختیار نداشته باشید آنگاه بات‌ها و اسکریپت‌های معتبری همچون ربات گوگل ممکن است به عنوان یک تهدید شناخته شده و سامانه هشدار دهنده یک پیغام هشدار کاذب را تولید کند.

سرور با کد 503 پاسخ می‌دهد

در ویندوز شما می‌توانید هشدارها را به گونه‌ای تنظیم کنید که اگر یک رویداد خاص در Event Viewer اجرا شد از آن مطلع شوید. شما می‌توانید هر موضوعی همچون خطاها، هشدارها یا هر نوع رویدادی را به یک وظیفه الصاق سنجاق کنید. این کار باعث می‌شود تا پیش از آنکه یک موقعیت بحرانی شکل بگیرد موضوع را بررسی کنید. برای الصاق یک رویداد 503 ابتدا باید رویداد مورد نظر خود را در Event Viewer پیدا کنید. برای این منظور Event Viewer را باز کرده و روی رویداد مورد نظر کلیک راست کنید. (شکل دو) این کار باعث می‌شود تا صفحه پیکربندی، مکانی که در نظر دارید یک رویداد را برای ارسال یک ایمیل به مدیر یا تیمی از پژوهشگران پیکربندی کنید، در اختیارتان قرار گیرد.

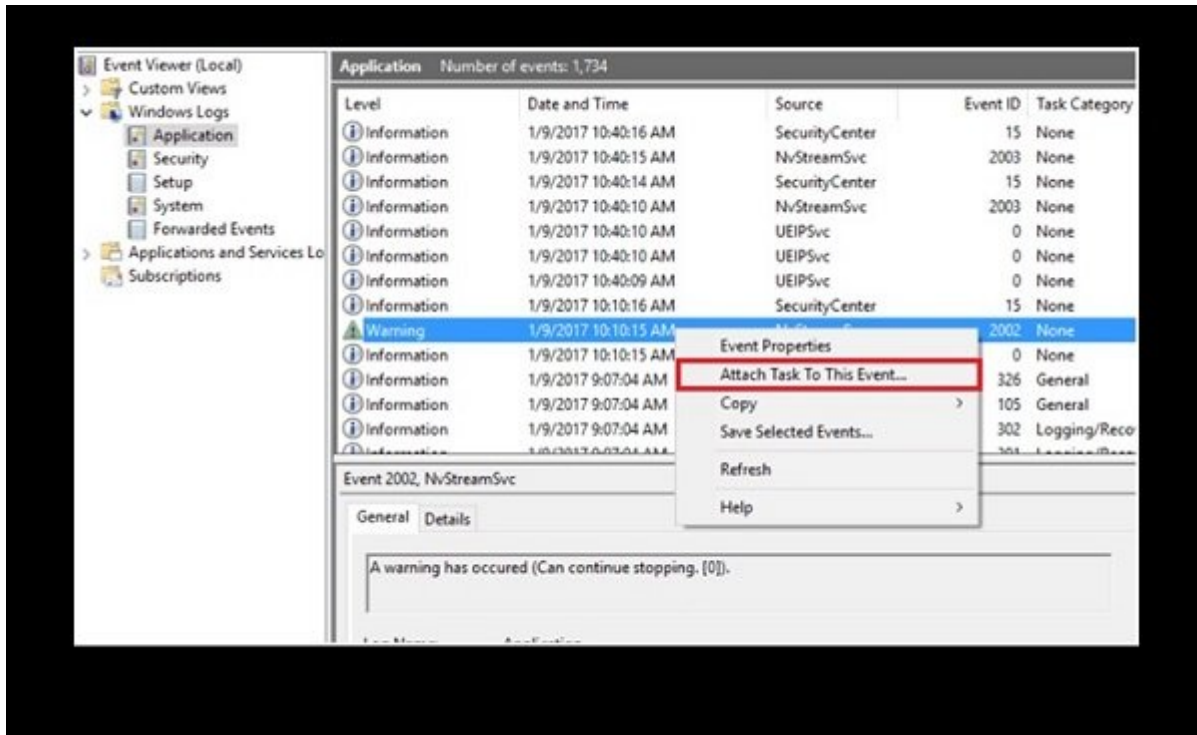
The screenshot shows a 'Create an Alert from this Search' dialog box. It has two steps: Step 1 and Step 2. In Step 1, the 'Name' field contains 'Nginx Log Events' and the 'Description' field contains 'Detection of traffic spike'. The 'Alert if' section is configured with 'Variance' as the metric, 'apache.status' as the field, and a threshold of '20' within the last '10' minutes. At the bottom right, there are 'Cancel' and 'Next Step' buttons.

TTL Time Out

شما به طور معمول می‌توانید سرور را برای آزمایش پهنای باند و ارتباطات پینگ کنید، اگر در نظر دارید فرآیند هشداردهی را خودکارسازی کرده به طوری که پیش از وقوع یک حمله به شما اطلاع‌رسانی کند، این راهکار کمک چندانی به شما نمی‌کند. البته بعضی مواقع پینگ کردن سرور با اشتباهاتی نیز همراه است. برای آنکه بتوانید هشداردهی مبتنی بر پینگ را خودکارسازی کنید، چند سرویس روی وب وجود دارند که اجازه می‌دهند از هر نقطه در جهان سایت خود را پینگ کنید. این سرویس‌ها را می‌توانید به شکل منطقه‌ای پیکربندی کرده تا فرآیند پینگ کردن را انجام دهند. از طریق این سرویس‌ها، سایت شما در 24 ساعت شبانه‌روز و هفت روز کاری تحت نظارت قرار می‌گیرد. در نتیجه تیم فناوری اطلاعات می‌تواند در صورت بروز مشکل روی سرور به سرعت موضوع را بررسی کند. به واسطه آنکه حمله منع سرویس انکار شده به سرعت پهنای باند شما را مصرف می‌کند، زمان پینگ ممکن است بیش از اندازه طولانی شود. در این حالت سرویس‌های فوق قادر هستند هشدار را برای تیم شما ارسال کرده تا به سرعت تدابیر امنیتی فنی را برای حل مشکل اعمال کنند.

چگونه می‌توانیم از طریق فرمان netstat یک حمله منع سرویس توزیع شده را شناسایی کنیم؟

راهکارهای مختلفی برای شناسایی یک حمله منع سرویس انکار شده وجود دارد. به طور مثال می‌توانید از Wireshark استفاده کرده و بسته‌های SYN را مورد بررسی قرار دهید. اما از طریق فرمان netstat که روی پلتفرم‌های مختلف قابل استفاده است می‌توانید به شناسایی این موضوع پردازید.

(شکل سه) در ادامه با چند کاربرد این فرمان آشنا می‌شوید:

- فرمان `netstat -na` همه ارتباطات اینترنتی فعال به سرور و فقط ارتباطات در حالت انتظار را نشان می‌دهد.
- فرمان `netstat -an | grep :80 | sort` به اینکه فرمان فوق پورت مرتبط با پروتکل http را بررسی می‌کند، زمانی که یک وب سرور دارید این دستور کمک کننده است. خروجی این فرمان به صورت فهرست شده نشان داده می‌شود. از این فرمان برای شناسایی یک حمله `single flood` و به منظور تشخیص اینکه چه تعداد ارتباط وارد شونده از یک آدرس آی پی وارد شده است، استفاده کنید.
- فرمان `netstat -n -p|grep SYN_REC | wc -l` اجازه می‌دهد تعداد `SYN_REC` فعال در حال اجرا روی سرور را محاسبه کنید. این تعداد باید نسبتاً کم باشد. در اغلب موارد باید کمتر از 5 باشد. در یک حمله `DoS` یا `mail bombs` این تعداد رشد چشم‌گیری دارد. البته فراموش نکنید که این مقدار به سامانه شما نیز بستگی دارد. در نتیجه یک مقدار بالا ممکن است برای سرور دیگری حکم میانگین را داشته باشد.
- فرمان `netstat -n -p | grep SYN_REC | sort -u` آدرس‌های آی پی را نشان دهد همه آدرس‌های آی پی را فهرست می‌کند.
- فرمان `{netstat -n -p | grep SYN_REC | awk '{print $5}' | awk -F: '{print $1}` همه آدرس‌های آی پی منحصر به فرد مربوط به یک گره را که در حال ارسال `SYN_REC` هستند، نشان می‌دهد.
- فرمان `netstat -ntu | awk '{print $5}' | cut -d: -f1 | sort | uniq -c | sort -n` برای محاسبه و شمارش تعداد ارتباطاتی که هر آدرس آی پی روی سرور ایجاد کرده به کار برده می‌شود. (شکل چهار)


```

root@thehackertoday: ~
File Edit View Search Terminal Help
NETSTAT(8) Linux System Administrator's Manual NETSTAT(8)
NAME
  netstat - Print network connections, routing tables, interface statistics, masquerade connections, and multicast memberships
SYNOPSIS
  netstat [address_family_options] [--tcp|-t] [--udp|-u] [--udplite|-U] [--sctp|-S] [--raw|-w] [--l2cap|-2] [--rfcomm|-f] [--listening|-l] [--all|-a] [--numeric|-n] [--numeric-hosts] [--numeric-ports] [--numeric-users] [--symbolic|-N] [--extend|-e|--extend|-e]
  [--timers|-o] [--program|-p] [--verbose|-v] [--continuous|-c] [--wide|-W]
  netstat [--route|-r] [address_family_options] [--extend|-e|--extend|-e] [--verbose|-v] [--numeric|-n] [--numeric-hosts]
  [--numeric-ports] [--numeric-users] [--continuous|-c]
  netstat [--interfaces|-i] [--all|-a] [--extend|-e|--extend|-e] [--verbose|-v] [--program|-p] [--numeric|-n] [--numeric-hosts]
  [--numeric-ports] [--numeric-users] [--continuous|-c]
  netstat [--groups|-g] [--numeric|-n] [--numeric-hosts] [--numeric-ports] [--numeric-users] [--continuous|-c]
  netstat [--masquerade|-M] [--extend|-e] [--numeric|-n] [--numeric-hosts] [--numeric-ports] [--numeric-users] [--continuous|-c]
  netstat [--statistics|-s] [--tcp|-t] [--udp|-u] [--udplite|-U] [--sctp|-S] [--raw|-w]
  netstat [--version|-V]
  netstat [--help|-h)
  address_family_options:
  [-4|--inet] [-6|--inet6] [--protocol={inet,inet6,unix,ipx,ax25,netrom,ddp,bluetooth, ...}] [--unix|-x] [--inet|--ip|--tcpip]
  [--ax25] [--x25] [--rose] [--ash] [--bluetooth] [--ipx] [--netrom] [--ddp|--appletalk] [--econet|--ec]
NOTES
  This program is mostly obsolete. Replacement for netstat is ss. Replacement for netstat -r is ip route. Replacement for netstat
  -i is ip -s link. Replacement for netstat -g is ip maddr.
DESCRIPTION
  Netstat prints information about the Linux networking subsystem. The type of information printed is controlled by the first argu-
  ment, as follows:
  (none)
  By default, netstat displays a list of open sockets. If you don't specify any address families, then the active sockets of all con-
  figured address families will be printed.
  --route, -r
  Display the kernel routing tables. See the description in route(8) for details. netstat -r and route -e produce the same output.
  --groups, -g
  Display multicast group membership information for IPv4 and IPv6.
  --interfaces, -i
  Display a table of all network interfaces.
  --masquerade, -M
Manual page netstat(8) line 1 (press h for help or q to quit)

```

7. فرمان `netstat -anp | grep 'tcp|udp' | awk '{print $5}' | cut -d: -f1 | sort | uniq -c | sort -n` تعداد ارتباطات مرتبط با آدرس‌های آی‌پی را که از طریق پروتکل‌های TCP یا UDP به سرور متصل شده‌اند، شمارش کرده و نشان می‌دهد.

8. فرمان `netstat -ntu | grep ESTAB | awk '{print $5}' | cut -d: -f1 | sort | uniq -c | sort -nr` جای آنکه همه ارتباطات را مورد بررسی قرار دهد ارتباطات ایجاد شده (ESTABLISHED) را بررسی کرده و تعداد ارتباطات مرتبط با هر آدرس آی‌پی را نشان می‌دهد.

9. فرمان `netstat -plan|grep :80|awk '{print $5}'|cut -d: -f 1|sort|uniq -c|sort -nk 1` ارتباطات مرتبط با آن را نشان داده و فهرست می‌کند. ارتباطاتی که از طریق پورت 80 انجام شده‌اند. پورت 80 در اصل در ارتباط با درخواست‌های مرتبط با یک صفحه وب مبتنی بر پروتکل HTTP مورد استفاده قرار می‌گیرد. از طریق به‌کارگیری فرمان‌های فوق موفق خواهید شد یک آدرس آی‌پی را که آماده است برای اجرای یک حمله DDOS مورد استفاده قرار گیرد، شناسایی کنید.

[loggly](#)
[tutorialspoint](#)
[tomsitpro](#)
[iplocation](#)
[dzone](#)

تاریخ انتشار:
28 تیر 1397

نشانی منبع:

<https://www.shabakeh-mag.com/tricks/security-tricks/13061/%D8%B1%D8%A7%D9%87%DA%A9%D8%A7%D8%B1%D9%87%D8%A7%DB%8C%DB%8C-%D8%A8%D8%B1%D8%A7%DB%8C-%D8%B4%D9%86%D8%A7%D8%B3%D8%A7%DB%8C%DB%8C-%D9%88-%D8%AF%D9%81%D8%B9-%D8%AD%D9%85%D9%84%D9%87-%D9%85%D9%86%D8%B9-%D8%B3%D8%B1%D9%88%DB%8C%D8%B3-%D8%AA%D9%88%D8%B2%DB%8C%D8%B9-%D8%B4%D8%AF%D9%87-ddos>